

LEVENT

Sayı 5, Ekim 2002

ÇAĞDAŞ LEVENT DERNEĞİ Bültenidir

İçimizde, evimiz ve kentimize duyduğumuz sevgi ve özeni birbirinden ayrılmayan duygular olarak taşıyoruz. Kişiler ayrı çabalar içinde de olsalar kent sorunları karşısında kimse umursamazlık edemez. Bizde kent sorunlarına duyarsız kişiye sessiz bir yurttaş değil, kötü bir yurttaş denir. Kentimizi ilgilendiren konularda bizler karar verir ya da bu konuda en doğruyu bizler düşünürüz. Eylemden önce girişilecek sözlü tartışmalar zararlı sonuç vermez. Ama bu tür görüşmeler yapılmadan girişilen işler, olumsuz sonuçlar doğurabilir" PERİKLES M.Ö. 430

Sevgili Leventliler,

Perikles'in bundan 2430 yıl önce sözünü ettiği duyarlılığı gösteren azınlıkta yer alan siz sevgili üyelerimiz. Derneğimiz bugüne kadar esasen yanlışlarla mücadele etmeye odaklandı. Ancak, çağdaş bir mahalle olma konusunda daha başka çalışmalar da yapmamız gerekiyor. Son bir yıl içinde artan üye sayımızla birlikte faaliyet alanlarımızı daha da genişletebileceğimizi görüyor ve dördüncü sayfada yer alan çalışma gruplarında görev almanızı bekliyoruz. Bu sayımızda, mücadelemizin anlamını güçlendirmek amacıyla uzman görüşlerine yer vermek istedik. Bu isteğimizi kırmayan ve yazılarıyla bültenimize renk veren · Şehir Plancısı Mimar Dr. Haydar Karabey'e · Sivil Toplum Kuruluşlarının Türkiye'deki etkinliği konusunda öncü isimlerden, Cihangir Güzelleştirme Derneği yöneticilerinden Y.Mimar Korhan Gümüş'e · Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi Yönetim Kurulu Sekreteri Y.Mimar Bülent Tuna'ya teşekkür ederiz. Saygılarımla, Zehra Eliçin **Yönetim Kurulu Başkanı**

MÜRACAATLARIMIZ SES GETİRMEYE BAŞLADI Bir yıl önce Turizm Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığına yaptığımız başvurular neticesinde harekete geçen İçişleri Bakanlığı tarafından, 34 adet bar/ gece kulübünün turizm işletme ruhsatı iptal edildi. Sabah gazetesi 5 Eylül 2002 Levent Su Deposunun yer altında katlı otopark olarak düzenlenmesi önerimize İstanbul Büyükşehir Belediyesi. çalışmaların başlatıldığına dair olumlu yanıt verdi Köprü'nün Levent'e olası etkisi konusundaki kaygılarımız dile getirilerek ilgili makamlara başvuruldu. 3.Köprü projesinde Levent'e herhangi bir bağlantının söz konusu olmayacağı konusunda Karayolları İdaresinden sözlü bilgi alındı. Yazılı açıklamayı bekliyoruz Akmerkez-Zincirlikuyu bağlantısı hızla ilerliyor. Akatlar-Çilekli bağlantısı açılmak üzere... **KENTSEL AKTÖR OLARAK SİVİLTOPLUM KURULUŞLARI** Dr. Haydar Karabey, Mimar Kentleri düzenlemek amacı ile yola çıkan Şehircilik, bayağı genç bir disiplin veya meslek sayılabilir. Bu yüzden de, uzun yıllar kendini; sanat ile bilim arasında, çevre düzenleme ile sosyoloji arasında konumlayamadı. Çağdaş şehircilik yaklaşımı, kentlerin tek elden, bileşenlerinden bağımsız olarak düzenlenemeyeceğini; olsa olsa kentsel oluşumu belirleyen girdilerden bazılarının yönlendirilebileceğini öneriyor. Kentsel yaşamın ve kentsel oluşumunun belirleyicileri arasında, insan ve toplumun barınma, çalışma, dinlenme ve ulaşım gibi asal talepleri yanısıra, elbette coğrafya, tarih, kültür, ekonomi, politika boyutları da var. Kentleri düzenlemek için ellerinde sihirli değnek olmadığını anlayan bilim adamları (özellikle sosyologlar) sonuçta, kentsel olguyu ve bileşenlerini, başka bir deyişle kentin belirleyici "aktörlerini" incelemeye koyuldular. Buna göre, kent bir sahne (veya örneğin bir satranç tahtası) kent üzerindeki ilişkiler de bu aktörlerin bir tür oyunudur. Toplumlar geliştikçe, oyunun kurallarının

da gelişeceği açıktır. Bu görüşe göre, sonuçta kentsel çevre; oyunun kuralları ve hakemleri yanısıra (planlar, yasalar, yönetimler, yönetmelikler, örgütlenmeler...) kentsel oyuncuların hareketleri, güçlerinin çatışması, uzlaşması veya dengelenmesi ile biçimlenir. Kentte yaşayanlar, yani bizler, gerçekten de bireyler, örgütler veya tüm toplum olarak kentin biçimlenmesinde esas belirleyiciler değil miyiz? Karmaşık, dinamik ve değişken bir sistem olan kent böyle bir bakışla daha kolay algılanabiliyor, anlaşılabilir. Kentsel aktörlerin kent üzerindeki gereksinmelerini, taleplerini, "oyunlarını" ve sonuçta etkilerini, bir "güç yapısı" olarak da tanımlayabiliriz. Bu güç yapısını, doğallıkla, çıkar guruplarının ağırlığı, örgütlenme ve talep belirtme düzeyi ve yeteneği belirler. Basit bir örnek ile, bir taksi şoförü ne denli kendi kendine söylenirse söylenir, bir türlü trafiğe değin gerçek bir çözüm üretmez. Ama, aynı birey, görüş ve taleplerini örneğin, şoförler federasyonu aracılığı ile kararlı bir biçimde Yerel Yönetime veya Valiliğe iletebilirse, belki kentte taksiler için özel bir yol ve özel duraklar gerçekleşmesini sağlayabilir. Tabi buna karşın, kentliyi temsil eden Yerel Yönetimin veya ilgili başka örgütlerin de karşı talepleri olacaktır. Burada bir pazarlık söz konusu olabilir. Bir konuda görüş bildiren, görüşmelere katılan taraflar ne denli örgütlü, yoğun ve açık bir biçimde temsil edilirse sonuç o kadar kent ve kentli yararına olabilir. İşte örgütlü ve güçlü bir kentsel aktör olarak Sivil Toplum Kuruluşlarının (STK) önemi, burada açıkça ortaya çıkıyor. Sonuç: Kentlilerin, kentleri için karar verme süreçlerine katılımlarının en çağdaş demokratik yolu ve yöntemi Sivil Toplum Kuruluşlarıdır.

STK'LAR KİMİ TEMSİL EDİYOR? Korhan Gümüş, Cihangiri Güzelleştirme Derneği

Türkiye'de sivil toplum kuruluşları kavramının kısa bir geçmişi var: Önce bu kavram ortaya çıktı, sonra kendini 'sivil toplum kuruluşları' diye adlandıran kuruluşlar. İlk önce kamusal alan, sivil toplum gibi kavramlar daha çok çeviri yayınlarda yer almıştı. O zamanlar, Türkiye'de sivil toplum kuruluşları kavramı henüz bir uygulama alanı bulmamıştı. Kendisini 'sivil toplum kuruluşu' diye adlandıran kuruluşlar yoktu. Eski bir geçmişe sahip olan vakıf, dernek gibi kavramlar ise bu alanı kapsamaya yönelik kavramlar değildi. Biraz da uluslararası bir zorunluluk nedeniyle, yeni duruma uygun siyasal bir kavram gerekiyordu. 1996 yılında İstanbul'da düzenlenen BM Zirvesi öncesinde, uluslararası standartlara göre katılımcı taraflardan biri olan İngilizce 'non governmental organizations' (NGO) kavramına bir karşılık arandı. Bu tarihlerde, 'devlet dışı kuruluşlar', 'hükümet dışı kuruluşlar' gibi kavramları ortaya atanlar oldu. Bu süre içinde bir başka grup 'gönüllü teşekküller' kavramını ortaya attıysa da bu kavram bu yeni ihtiyacı tanımlamaktan uzaktı. Daha yalın ve görünüşte biraz entelektüel bir referansa sahip olan, 'sivil toplum kuruluşları' kavramı bu soruna çözüm oldu. Türkiye'de sivil toplum kuruluşları kavramı Habitat II Konferansı öncesinde yaygın olarak kullanılmaya başlandı ve bu tarihten sonra yerleşti resmi otorite tarafından da benimsendi, tescil oldu. Habitat II İstanbul amblemi Kavram netleşti, kafalar karıştı: Bu tarihlerden itibaren STK olmak, olumlu ve değerli bir statü gibi anlaşıldı. Meslek kuruluşları, sendikalar, hatta resmi kuruluşların yan kuruluşları, uzmanlık kuruluşları, yerel halkın kurduğu kuruluşlar, hepsi güzelce STK bohçasına girdiler ve bundan böyle kendilerine STK dediler. STK kavramı ile birlikte sıkça sözedilen 'katılım', 'ortaklık' gibi kavramlardan çoğu zaman anlaşılan bizzat STK'ların katılımıydı. STK'lar iktidarlardan kendilerini muhatap almasını istediler. STK'lar ya işbirliği yaparak iktidarı paylaşmak istiyor, ya da muhalefet ediyorlardı. Buna karşılık tıpkı iktidar amaçlı kurumlar gibi kendilerini halkın temsilcisi olarak görüyorlardı. Bu kuruluşların 'iktidar dışı' ya da 'gayriresmi' kuruluşlar olmaları vasfı arka planda kaldı. Bugünkü durum ise bildiğimiz demokratik kitle örgütleri veya siyasal örgütler modelinden farklı bir şey değil. STK'lar şeffaflık gibi siyasal mekanizmaları geliştirmek yerine kendilerini sivil toplum yerine koydukça siyasetçiler kolaylıkla 'ben halkın temsilcisiyim bu STK'lara da ne oluyor?' diye sorabiliyor. Örneğin İstanbul'un Nazım Planı hazırlanırken bir çok uzman kuruluş davet ediliyor ve onlar kendi görüşlerini açıklamakla işlevlerini yerine getirdiklerini düşünüyorlar. Bu katılım anlayışının uzman kuruluşların devleti bilgilendirdiği alt örgütler modelinden farkı yok. Uzmanlar iktidar dışı olmaktan muhalif olmayı anladıkları için siyasal süreçleri etkilemek dönüştürmek hep ikinci planda kaldı. Muhalefet mi, iktidar talebi mi? Türkiye'de meslek kuruluşlarında, akademik kuruluşlarda belirginleşen muhalefet

ise planlama, şehircilik bilimi adı altında ayrıcalıklı bir konumun özlemini dile getiren, iktidarı paylaşmak isteyen bildik meslekçi seçkinci zihniyetten başka bir şey değil. Bugün STK'lar Türkiye'de seçkinci bir muhalefet anlayışının temsilcileri olarak algılanıyor ve siyasal alanın genişlemesine katkıda bulunmuyor. Bu örgütler uzmanlıkları ile siyaset arasında derin, kapanmaz arayı koruyorlar. Farklı ve önemli bir olay ise bugün, bu örgütlerin dışında, onları da etkileyecek bir biçimde yerel inisiyatiflerde yaşanıyor. Daha önce varolan tek tük yerel STK'lar 'asıl İstanbullu biziz' anlamına da gelebilecek biçimde örgütlenmişlerdi. Ancak 3.Köprü tartışmalarında, Kuzguncuk Bostanı'nı koruma mücadelesinde, Piyalepaşa Okmeydanı İmar Planı'na karşı olan örgütlenmede, Galata yıkımlarında yerel halk örgütlendi ve uzman kuruluşlardan da destek alarak farklı bir kapasite ortaya koydular. Bu olaylarda STK'lar siyasetçilerin onları görmeye alışık olduğu gibi 'birkaç muhalif' değil yerel halkın temsilcileri olarak karşılımlarına çıktılar. Gerçek katılım: Bugün STK denen kuruluşların kendilerini sivil toplum yerine koyarak sonuç fikirler, tercihler belirtmek yerine, farklı kamu yararı kavramlarının temsilini desteklemeleri ve halkın, sivil toplumun katılımının güçlenmesi gerektiğini savunan çok sayıda tartışma var. Şehirlerin planlanmasında, kamusal işlevlerin projelendirilmesinde, imar kurallarının uygulanmasında siyasetten arındırılmış bir kamu düzeni olduğunu varsayan seçkinci kuruluşların yerini; giderek bilgi paylaşımını, yerel katılımı, şeffaflığı savunan, uzmanlığını bu yönde kullanmaya çalışan kuruluşların alması gerekiyor. Bu kuruluşlar siyaset üzerinde etkide bulunmak için kendi uzmanlıklarını geçmişte olduğu gibi 'sivil toplum üyesi olarak' temsil etmek, kendi çıkarlarının temsiline yönelmek yerine kendi konumlarının farkına varmaları, 'halkı siyasetin kirli ellerinden korumak ve zorla da olsa bilimsel doğruları uygulamak gerekir' diye düşünmemeleri ve iktidar dışı olmaları mümkün. Sonuç: Gözden uzak tutulmaması gereken konu, modern siyasal demokrasilerin, uzmanlıklar ve temsil üzerine kurulu olduğu. Uzmanlıklar siyasal erkin içine gizlendikçe ve kendilerini erkin içinde gördükçe, siyasetin bir temsil faaliyeti olduğu anlaşılamiyor, siyasal katılım mekanizmaları görünür hale gelmiyor. Böyle olunca da siyasetle halkın doğrudan temsil edebileceğini, halkın taleplerinin siyasete yansiyabileceğini zannediyoruz. Oysa modern siyasal demokrasilerde uzmanlık kurumları yerel sivil toplumun siyasal sürece katılmalarını sağlayan bir ara alan, bir izleme kapasitesi yaratıyorlar ve siyasal süreçleri etkiliyorlar. Bizde ise, kamu otoritesi karşısında sivil toplum eziliyor. Yerel STK'lar iktidarla bütünleşen uzmanlık kurumları karşısında zayıf kalıyor ve demokrasinin temeli olan halkın egemenliği meselesi tersine dönüyor. Uzmanlık kurumları da yerel halkın katılımını önemsemek yerine tıpkı birer sivil toplum üyesi gibi kendi tercihlerini, çıkarlarını temsil ediyor, sonuçlar üzerinde konuşuyorlar. Artık uzmanların, meslek kuruluşlarının iktidarın gölgesinde ki ayrıcalıklı konumlarını terketmelerinin, birer sivil toplum üyesi olarak, katılımı güçlendir- mek için bilgilerini temsil etmelerinin zamanı geldi.

KENTLİ OLMANIN BEDELİ Bülend Tuna . Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şb. Y. K. Sekreteri

Sağlıklı bir çevrenin maddi karşılığı var mıdır? Elbette bir maliyetten söz edilebilir, ancak yüksek bedeller ödediğimiz her yaşam çevresinin insanı mutlu eden, yaşama sevinci veren bir sonuca götürdüğü de söylenemez. Öncelikle özen gösterdiğimiz, 'ev'den 'yuva'ya dönüştürdüğümüz mekânın, onun içinde yer aldığı mahallenin ve birlikte olmaktan mutlu olduğumuz, birbirimize saygı duyduğumuz komşularımızın varlığı yetecekmiş gibi görünür; 'gerisi can sağlığıdır, sorun her yerde olabilir'. Oysa bu tabloyu bozan bir şey, her zaman karşımıza çıkabilir, iklim bu tür anomaliler için son derece müsaittir. Rahatsızlık kaynağının size uzaklığı belki bir teselli gibi görünebilir, ne de olsa komşunuz sizden daha çok muzdariptir. Lakin umutlanmaya fırsat bulamadan rahatsızlığın sizi de sarmaya başladığını fark edersiniz. Bu noktada benim olanla, bizim olan arasındaki ayrımın getirdiği sorunların yakıcılığıyla karşılaşılıyor.. Yaşadığımız çevrenin sahibi olduğumuzu duyumsamak; sadece mahallemizin değil, tüm kentin, giderek yaşadığımız coğrafyanın nasıl kullanıldığının, nasıl tüketildiğinin farkında olmak, ilgilenmek, ilgilendiğinizi, konunun sahiplenildiğini hissettirmek; galiba işin en başında yapılması gerekli şeyler. Yaşadığımız çevrenin sorunlarıyla ilgilenmek başlangıçta ilginç, değişik bir uğraş gibi gelse de yoğun çaba

isteyen, son derece yorucu bir süreç. Konuyla ilgili olarak, herhangi bir gün bir şey yapabilmek belki de işin en kolay yanı. Oysa her gün aynı nöbeti tutmak, sürekli uyanık olabilmek oldukça zor bir uğraş. Herkesin bir işi var, doğal olarak ayırabileceği zaman sınırlı, konuyla ilgili bilgisi eksik vs. Bir gün yorulacağız, dikkatimiz dağılacak. Bu anı beklemiş olanlar işte bu noktada son bir hamleyle, yapmak istediklerini gerçekleştirecekler. Ne yazık ki pek çok kere gelişmeler böyle bir seyir izlemiştir. Kendi bölgesindeki bir kent suçuna karşı candan mücadele eden, direnen pek çok hemşehrimiz bir başka bölgedeki kent suçuna karşı ilgisiz, hatta suçu işleyenleri destekler bir tavır takınabilmişlerdir. Örneğin Arnavutköylülerin 3. köprüye karşı vermiş oldukları olağanüstü, kararlı direniş, Boğaz'daki pek çok mahalleli tarafından ilgisiz gözlerle seyredilmiştir. Herhalde kendi mahallelerinden köprünün geçmemesini bir şans olarak değerlendirmiş olsalar gerektir. Çalışmalara katılan, toplantıları izleyen herkesin bildiği gibi, son derece amatör bir ruhla gerçekleştirilen etkinliklerin aynı zamanda nahif bir yanı da var Başkaca bir etkinlikte, başka bir birliktelik içinde yer almamış bir katılımcı grubun varlığını gözlüyorsunuz. Birbirleriyle kaynaşan, ilgilendikleri sorun üzerinde hemfikir olan kişiler, toplantılarında sürekli olarak kendi aralarında sorunu görüşüyorlar, haklılıkları konusunda bir kez daha ikna oluyorlar ve vazifelerini yapmış olmanın doygunluğuyla, arınmışlık içinde ayrılıyorlar. Bu tabloyu yanıltıcı, giderek tehlikeli bulduğumu belirtmek istiyorum. Her toplulukta olduğu gibi böylesi birlikteliklerde de sorumluluk üstlenenlerin, enerjinin de örgütlenmesini, doğru yöne kanalize olmasını sağlamaları gerektiğini düşünüyorum. Mimarlar Odası olarak pek çok başvuruyla karşılaşıyoruz. Bu başvurularda, genellikle, işlenen bir kent suçu dile getiriliyor ve mücadele edilmesi, gerekirse dava açılması isteniyor. Biz de dilimizin döndüğü kadarıyla kendilerine Oda olarak dava açmayacağımızı, açmak istedikleri davalarda teknik ve hukuki destek vereceğimizi, ayrıca davanın seyrini de kendilerinin takip etmesini istiyoruz. Bazıları hayal kırıklığıyla ayrılıyorlar. Atılan her adımın arkasında elbette Mimarlar Odası olacaktır, benzeri kuruluşlar da olacaktır. Hatta diğer mahallenin STK'sı da olacaktır. Sorunun gerektirdiği hukuki destek sağlanabilir, gerekli belge ve bilgi derlenebilir ve uygun mücadele şekilleri tartışılarak bulunabilir. Yeter ki istensin, çaba gösterilsin. paylaşarak İstemekle başlayan STK serüveni giderek bilgiyle gelişecek, bilgi, zenginleşecektir. Şüphesiz azımsanmayacak bu çabanın; kentte yaşamının, kentli olmanın bedeli olduğunu düşünebiliriz. Sonunda kazanan sadece kent değil, aynı zamanda bu çabayla uğraşmanın zenginleştirdiği kentli olacaktır.

LEVENT'LİLER ARASINDA DAYANIŞMA ÖRNEKLERİ

.ISKI'nin isteği üzerine Beşiktaş Belediyesi tarafından 1. Levent daimi pazarın yerinden uzaklaştırılması konusunda esnafa yapılan tebligat sonrası Daimi Pazarın statüsünün korunması için imza kampanyası açıldı ve destek verildi.

· TEM otoyolu trafiği, İş Kuleler, Show TV ve TİKE gibi işyerlerinin havalandırma sistemlerinden kaynaklanan gürültü kirliliğiyle ilgili başvuruda bulunuldu. Başvuru öncesi açılan imza kampanyasına yoğun katılım oldu.

· Üyelerimizden gelen şikayetler ışığında Levent İmar Planına uymayan yapılanmaların önüne geçilmeye çalışıldı. Bir kısmından henüz sonuç alınamadı.

· Levent Pikniği'miz Sümbül caddesinde gerçekleştirildi. Levent'li hanımların mutfak hünelerini sergilediği pikniğimiz babalar günü sürprizleriyle ve müzik eşliğinde gerçekleşti. Beşiktaş Belediyesi ve Levent esnafının verdiği destek için teşekkür ederiz. Uzun zamandır aramızda görmediğimiz Sayın Yılmaz Karakoyunlu da pikniğimize katılanlar arasındaydı.

· 1. Levent çarşıda bazı işyerlerince işgal edilen alanlar konusunda Belediye'ye dilekçe gönderildi

· İTÜ tarafından açılan Afete Hazırlık konusundaki eğitime üyelerimizin katılımı sağlandı.

KENTE KARŞI İŞLENEN SUÇLAR

YIL 1950: GENÇ TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN uygulamaya koyduğu Modernleşme programı uygulanıyor. Dönemin az sayıdaki yayın organlarında, bu arada özellikle magazin, kadın ve mimarlık dergilerinde, modern yaşamla ilgili bilgiler veriliyor: Konuk ağırlamaktan çocuk eğitimine, buzdolabından otomobile...modern yaşamın ve geleceğin nasıl olacağı öğretiliyor. İşte bu yıllarda Başkent Ankara'dan sonra İstanbul'da da Levent Çiftliğinde MODERN BİR MAHALLE kuruluyor.Bahçeli düzende planlanmış 700 evlik bir orta sınıf mahallesi. Ancak dönemine göre her türlü donanım düşünülmüş.Okul, dispanser, çarşı, cami, geniş parklar ve her eve bir garaj ve bugün gelişmiş tam 25 bin ağaç dikiliyor...Öğle ulaşılmaz koşulları da yok.20 bin 40 bin liralara, üstelik kredi ile sahip olunabiliyor bu evlere. Yıllarla İstanbul Türkiye' nin diğer yörelerinden çok daha bir hızla büyüyor,kalabalıklaşıyor... YIL 1980: Türkiye globalleşen dünya ile bütünleşiyor. (bazı değerlerini koruyamadan) Gene de Levent girişindeki bir parktaki tabela dikkat çekiyor : "ÇAĞDAŞ ŞEHİRCİLİK ÖRNEĞİ LEVENT'E HOŞGELDİNİZ !" YIL 1990: Aynı parkta bir bankanın gökdeleni yükselmektedir... Yalnız orada mı? İstanbul'un, Boğaz köprülerinin de katkısıyla Kuzeye doğru büyümesiyle Büyükdere - Maslak koridoru tam bir gökdelenler bahçesine dönüşür. Kulelendirilen bölgenin ARKA BAHÇESİ, EĞLENME YEMEK YEME MEKANI, OTO PARKI VE ÇÖPLÜĞÜ ise Levent olacaktır. Ve o büyük ofislerin gölgesinde yetişen küçük küçük yüzlerce işyeri Levent evlerini işgal eder... Ofis destek hizmetleri, veya destek ofisleri, café-barlar, restoran-gece kulüpleri, anaokulları, hayvan hastaneleri, sayısız kebabçı ve bunların yüzlerce binlerce arabası... Yapıların içi her anlamda, yani insanları ile, duvarları ile boşaltılır. Ağaçlar acımasızca kesilir, ruhsatlar verilmez ama tüm yapılar dönüşüverir. Levent tarihsel gelişme içinde normal konut statüsünden, kent merkezinde bahçelil prestij villalar bölgesine,sonra da aylık kirası onbinlerce dolarla ifade edilen gökdelenlerin kılcal uzantıları olan MİNİ PLAZALAR yığına dönüşmektedir. İstanbul'da daha önce Haliç, Karaköy, Şişli, Beyoğlu'nda yaşanan "KULLAN - TÜKET - TERKET "senaryosunun Levent versiyonu. Ev başına bir veya iki arabaya göre görüntüsü bu ! Yaşama damarları kesilen Levent, sıkışıyor,boğuluyor... Yapılan bir anket İstanbul'un yarından fazlasının bahçeli evlerde otumak istediğini ortaya koyuyor...Hele depremden sonra... Bu nasıl bir çelişki ? İstanbullu "ev" edinmek için yüzlerce kilometre uzağa gitmek zorunda. KENTLİ KENTİNDEN KOVULUYOR KENTLİ KENTİNE SAHİP DEĞİL